

RAKKAUS

ja

Onni

kirjoittanut

Julia Sucksdorff.

Rakkaus ja Onni

Rakkaus ja Onni

Kirjoittanut

Julia Sucksdorff

Helsinki 2017

N T A M O n kustannuksella

Näköispainos ensipainoksesta
Aikain Vartija, Helsinki 1917

ISBN 978-952-215-672-3

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand GmbH,
Norderstedt, Saksa

ntamo
2017
www.ntamo.net

Alkulause.

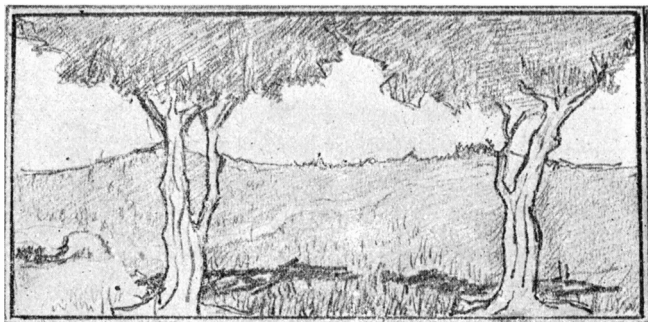
Waikkakin toiset tässä kirjassa esittämistäni mietteistä lieNEWÄT sellaisia, että moni lukija ehkä pitää niitä liian kauakki tähtäävinä ja ihanteellisina arki-ihmisten toteutettaviksi, uskallan kuitenkin, warmana niiden päteWyydestä ja henkisestä kantamuudesta, lähettää ne maailmaan luottaen siihen, että ne paikka paikoin löytäWät sopiWan maaperän päästätseen itämään ja kasvamaan ja siten Wähitellen, joskaan ei heti, tunkeutuwat esiin ja kantawat hedelmän monen awioliiton onneksi ja tuleWain sukupolWien menestysteksi. Ne teokset, joita olen käyttänyt ja joista on otettu totuuksia hiukan muodosteltuina sekä esitetty mietteitä, ovat seuraawat: Elämisen taito Fr. W. Foerster, Elämän taito F. H. Ritter, Mitä naiseen miehen tulee tietää S. Staal, Mitä naidun naisen tulee tietää A. Drake, Murrosikä Lehmann, Nuorison kirja Skowgaard-Petersen, Kotokulttuuri Saleeby, Rakkaus ja awioliitto Ellen Key ja Lapset Heinrich Lhotzky y. m.

Helsinki toukokuussa 1917.

Julia Sucksdorff.

Sisältö:

	Siv.
Rakkaus ja onni	5
Avioliitto ja lapset	21
Lapsi	36
Waiikutus lapseen äidin kohdussa	48
Yhteinen työ	57
Lapsesi sielunelämä	63
Sinun waiikutuksefi	67
Luottamus	81
Rehityswuodet	95
Siveellisiä waroja	115
Lapsen kaswatus jumalanpelkoon	127
Äitikitatus	133

Rakkaus ja onni.

Jokainen on oman onnensa seppä, sanoo sananlasku, ja siihen sisältyy suuri totuus. Elämän onnen taikominen kuuluu meille itsellemme, mutta kykyä siihen ei meillä luonnostamme ole. Emme käsitä, mikä on tosi onnea, emmekä tunne keinoja eikä tapaa sen taikomiseen. Meidän on oltava opissa kuten sen, joka aikoo taidetaikojaksi. Jollemme sitä tee, me taivallisesti epäonnistumme parhaista aikeistamme huolimatta; meistä tulee vaan töhertäjiä siinä ammatissa; emme voita täydellistä elämän onnea.

Onnen ihanne on eri ihmisillä hyvin erilaisten. Toiset uskovat, että onni on sama kuin

varallisuus. Nämä panevat kaisen voimansa rahan hankkimiseen. Toiset luulevat saavuttavansa onnen aatteellisemmilla aloilla. He hakevat sitä taiteesta ja tieteestä, ja antautuvat kokonaan onnensa etsintään. Jos heillä on menestystä, voi todella näyttää siltä, kuin heidän olisi onnistunut taikaa elämänonnensa kestäväksi ja pysyväksi. Mutta kysy heiltä itseltään, niin saat vastauksen, jos he ovat rehellisiä ja jos ovat ehtineet ensi hurmaannuksen ohi, etteivät he sielunsa syvyydessä tunne olevansa täysin onnellisia ja tyytyväisiä. He tavoittelevat onnea, mutta se pakenee pois kuin pyörivä pallo, houkuttelevana ja kauniina, mutta saavuttamattomana.

Se, joka on alhaisella henkijellä kehityasteella, tuntee olevansa täysin tyytymätön ja onnellinen voidessaan nauttia tämän elämän hyvyydestä, ruuasta ja juomasta, ja saa tehdä, mitä mieli halajaa, mutta minä vetoan nyt niihin, joilla on syvemmät henkiset vaatimukset, ja joilla onni kangastaa henkimmäisissä muodoissa.

„Työ tekee ihmisen onnelliseksi“, sanovat muutamat. Totta kyllä, työ antaa ihmiselle todellista onnen tunnetta, niin suurta, etten ihmettele, jos ne, joilla on kysy tehdä työtä, uskovat saavuttaneensa onnen ihanteen. Mutta joka ihmisellä on aikoja, jolloin työ on syystä

tai toisesta keskeytettävä tai lopetettava, ja mitä on silloin onnesta jällellä — ei mitään.

Rakkaus tekee ihmisen onnelliseksi“, sanovat toiset. „Maan päällä ei ole mitään, joka olisi rakkautta korkeampaa, ei mitään, johon innoikkaammin kannattaisi pyrkiä.“

Se on totta; mutta minä kysyn sinulta, mitä tarkoitat rakkaudella? Ehkä aistien huumauستا, joka valtaa sinut kokonaan hetkeksi, mutta jättää sitte kylmäksi ja välinpitämättömäksi. Tai ehkä rakkautta, joka valtaa sinut koko iäksesi, joka ottaa koko olemuksesi, tunteesi, ajatuksesi, tahtosi, joka asettaa sinulle monenlaisia velvoituksia, mutta joka myös antaa sinulle kaikki. Näitä kahta lajia rakkautta, jos ylipäänsä voidaan puhua rakkaudesta muussa kuin yhdessä tarkoituksessa, ei voida verrata toisiinsa. Viimemainittu antaa onnen sanan syvimmissä merkityksessä; kuitenkin täytyy minun tehdä eräs lisäys: voidakseen rakastaa sanan täydessä merkityksessä täytyy tuntea itse n s ä o n n e l l i s e k s i. Onneton ihminen ei voi rakastaa. Rakkaus on onnen ilmaus.

Mutta mikä on sitte onni? Minä tahtoisin sanoa, että onni on sielun täydellinen sopusointu, sydämen tasapaino, tai toisin sanoen, se on sitä, mitä me tavallisesti kutsumme r a u h a k s i. — Onnantunnonrauha sanan syvimmissä merkityksessä.

Mutta rauha viihtyy ainoastaan puhtaassa sydämessä. Voidaan siis sanoa, että puhtaus on rakkauden, suuren, oikean rakkauden edellytys. Tätä puhtautta emme itse voi hankkia. Meidän on se saatava; mutta meidän asiamme on etsiä sitä, luopua epäpuhtaudesta. Meidän on koetettava pitää sydän puhtaana. Tässä suhteessa olemme itse onnemme seppiä.

Raikki saastaisuus, pahuus surkastuttaa sydämen ja lamauttaa sen voiman rakastaa. Raikki hyvä, jalo arvottaa sydäntä, tekee sen suureksi ja lisää sen voimaa, sen kykyä tuntea lämpimästi ja voimakkaasti.

Mutta eikö löydy eri lajeja todellista rakautta? Kyky jok.

Minä puolestani en sitä usko. Rakkaus on aina rakkaus. Rakkaudessa on kyllä eri asteita, mutta ei eri lajeja.

Rakkaudella on erityisiä piirteitä, joista se tunnetaan. Rakkaus on autuuden tunne, mutta se on myös voima, kannustaja hyviin ja jaloihin teoihin.

Kauneimmiin on rakkaus kuvattu kirjojen kirjassa, jossa sanotaan: „Rakkaus ei etsi omaansa, rakkaus on pitkämielinen ja lempeä, se ei vihaan syty. — — —

„Rakkaus on mahtavin voima, joka voi yhdistää ihmis sydämet“, sanoi jo vanha roomalainen ajattelija Cicero.

JULIA SUCKSDORFF
Rakkaus ja onni (1917)

”Meidän on oltava opissa
kuten sen, joka aikoo taidetakojaaksi.”

Tässä on itsenäistymisvuonna alun perin julkaistu suomalaisen elämäntaitokirjallisuuden uranaukaisija ja modernien itsehoito-oppaiden historiallinen alkupiste. Teos ei päästä käyttäjänsä helpolla. Se vie hyvään arkeen ja jaloön mieleen yhtä itsevarmasti väittäen kuin käytännöllisesti neuvoen, paljon vaatien.

Helsinkiläinen kuvataiteilija ja kuuden lapsen äiti Julia Sucksdorff (1864–1949) (os. Nikkanen) jakaa oman aikansa tietoja ja ennakkoluuloja. Hän ammentaa perheensä kokemuksista ja kasvatusajattelun valioista aina Immanuel Kantista Zachris Topeliukseen ja J. L. Runebergistä Ellen Keyhin.

Vanhentuneen ja yhä kenties tepsivän ero on paikoin kuilumainen, paikoin hiuksenhieno. Äänessä on joka tapauksessa valistunut ja omistautunut kirjoittaja. Myös ilmeikäs kuvitus on Sucksdorffin käsialaa.

